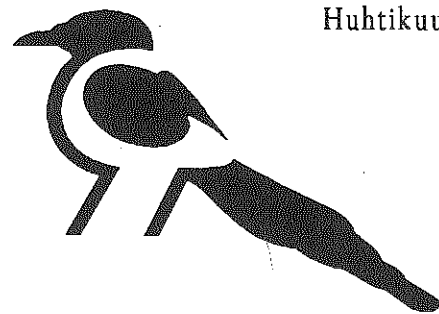

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n **SIIVOUSTALKOOT**

keskiviikkona
4.5.94 klo 17.30–20.00

Muovisäkit voi perinteiseen tapaan noutaa Hämeen kyläntien ja Paikkalinnuntien risteyksestä, Lintuvaaran koululta tai entiseltä Tikan kaupalta. Keräyksen tulokset jätetään tien varsille, mistä peräkärriyt ne sitten noutavat. Sitten kokoonnutaan Lintuvaaran koululle, missä on tarjolla makkaranpaistoa Jolly Home Oy:n Omakotiyhdistykselle lahjoittamalla grillillä ja tietysti talkoojuomia.

**Tule mukaan vaikuttamaan
asuinpaikkakuntasi viihtyisyyteen!**

Puheenjohtajan palsta

Lintuvaaran-Leppävaaran alueen väkiluku kasvaa voimakkaasti uudisrakentamisen myötä. Maalaismainen asuin ympäristö vähenee ja palvelut keskittyvät entistä enemmän Leppävaaraan. Tästä kehityksestä ollaan varmasti montaa mieltä, mutta viimeaikaisissa keskusteluissa ohitse muiden on noussut kolme asiaa: aluetta koskevat tiehankkeet, kevyen liikenteen väylät ja koulutilojen riittävyys. Lintuvaaran ala-asteella luokkakoot hipovat ja ovat osin ylittäneetkin lain salliman enimmäiskoon. Ensi syksynä kouluun tulee jälleen ennätysmäärä oppilaita. Yläasteella tilanne ei ole yhtään lohdullisempi. Leppävaarassa on nykyisin vain yksi yläasteen koulu, jonne myös Lintuvaaran, Mäkkylän ja Uusmäen alueen lapset siirtyvät 6. luokan jälkeen. Kouluviraston laskelmien mukaan joudutaan jo vuonna 1996 kuljettamaan yksi luokallinen lapsia muualle Espooseen. Siis kahden vuoden kuluttua! Tämä laskelma perustuu alueella jo asuviin kouluikäisiin eikä esimerkiksi uusiin taloihin muuttajia ole huomioitu. Yläasteen oppilasmäärä lukuvuonna 1993-94 on 376, mikä vastaa myös koulun kapasiteettia. Lukuvuodeksi 1998-99 ennuste on 446 oppilasta. Tämä ennuste on kuitenkin liian pieni alueelle suuntautuva

muuttoliike huomioon ottaen. Koulun tilat eivät riitä. Kuljetetaanko lapsemme parin-kolmen vuoden kuluttua kouluun toiselle puolelle Espoota?

Asian kiireellisyyden vuoksi ala-asteen oppilaiden vanhemmat järjestivät tammikuussa Lintuvaaran koululla virkamiesten ja poliitikoiden kanssa yläastetta käsittelevän keskustelutilaisuuden. Kuulimme, että ahtautta helpottava Lintumetsän yläaste toteutetaan koulutuslautakunnan esityksen mukaisesti vuosina 1997-1998. Hämmästyttävää on kuitenkin, että Lintumetsän koulua ei päättäjien piirissä pidetä yhtä tarpeellisena kuin eräiden muiden koulujen rakentamista. Alkuperäisestä aikataulusta ollaan kuitenkin jo pahan keran myöhässä. Syynä on se, ettei alkuperäiseksi yläasteen koulun sijaintipaikaksi kaavailtu ns. vanhan kaatopaikan alue ollut käytettävissä paikalta löytyneiden korkeiden ympäristömyrkkypitoisuuksien vuoksi. Tilanne on kuitenkin äärimmäisen kiireinen ja koulun rakentamiseen tulisi löytää määrärahat jo vuoden 1995 budjetissa, ettei tilanne pääsisi karkaamaan käsistä. Nyt tarvitaan Suur-Leppävaaran kaupunginvaltuutettujen tukea hankkeelle. Myönteisenä seikkana on tässä yhteydessä todettava,

että Kalevi Onnela on tehnyt rahaaloitteen määrärahan saamiseksi kaupungin talousarvioon Lintumetsän koulun rakennustöiden aloittamiseksi jo ensi vuonna. Esitys kaipa kipeästi tukea muilta valtuutetuilta ja valtuustoryhmiltä.

Hannu Lehtonen

Uudet vaatteet

Valtiovalta, oli mikä tahansa, suhtautuu lapsiin karsaasti: neidän ne riisuvat keisarin kuin keisarin.

Nekin, jotka parastaikaa rakentavat maailmasta helvettiä lapsilleen ja lastensa lapsille neljanteen ja viidanteen polveen, nekin kuolevat pois, haisevat hetken, muuttuvat mullaksi ja ovat ainoan kertansa maailmalle hyödyksi.

Pertti Nieminen

Lintunen

Lintuvaaran omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Toimituskunta:

Arja Pihlajisto, puh. 544 502, Hannu Lehtonen, Tuula Huomo, Marja-Leena Karhula, Raimo Salminen

Levikki: 1000 kpl

Ilmoitukset:

Kokosivu takakannessa 1000 mk ja muualla 800 mk, pienempien ilmoitusten hinta sovitaan erikseen.

Ilmoitustaulut omakotiyhdistyksen tiedotteita varten ovat Paulakosken kaupassa Lintuvaarantie 50 ja T-kauppa Kotikulmassa Vallikadun ja Lintuvaarantien risteyksessä.

Kuulumisia Espoosta, kaavat ja Kehät

Keväästä huolimatta Espoon ajankohtaisin asia on ahdistava: Talous menee yhä alaspäin. Veroäyrin hinnan jatkuva korottaminen ei käy lamlääkkestä. Nousevat verot imuroivat yhä enemmän rahaa ihmisiltä, nämä lykkäävät ostoja, asunnot ja tavarat eivät käy kaupaksi ja yrityksiä menee nurin. Oikeat lääkkeet ovat pahanmakuisia nekin. Kaupungin toiminnan sopeuttaminen on johdolle, henkilökunnalle ja osalle luottamusmiehiä outoa ja uutta.

Lintuvaara on nyt keskellä kaavatyön pyönteitä. Kaavatoimikuntamme sai uuden tehokkaan vetäjän, Harri Laineen, ja asiat ovat lähteneet reippaasti liikkeelle. Kaavoitusta on käynnissä myös lähialueillamme.

Leppävaarassa rautatien eteläpuolisen alueen kaavoitus etenee täysin ylösalaisin: Nykyisen Nesteen huoltoaseman länsipuolelle runnottiin läpi ns. aloituskortteli, vaikka Leppävaara eteläinen osayleiskaava ei ole vielä ollenkaan valmis. Naapurimme Leppävaara-seura kaatui tässä saappaat jalassa, mutta se nousee varmasti uudelleen. Tilapäiseksi rakennukseksi tarkoitettu Maxi-Market joudutaan joskus purkamaan. "Uuden Maxin" mahdollisuuksia vähentää sama kehitys, joka hävitti kaupat vähiin Lintuvaarasta; koko ajan nousee automarketteja pensaitteihin ja ne syövät keskustapalvelujen mahdollisuuksia. Kaupungilla on asiaa kovasti tutkittu, mutta tätä harakiri-

kilpailua jarruttamaan ei tahdo löytyä lakia eikä asetusta.

Leppävaarassa pyörii kaksikin jäähallin paikkaa: Urheilupuisto ja Maxin länsipuoli. Kouluille ei tahdo sopivia paikkoja löytyä, vaan niitä tullaan pakkotilanteissa esim. viheralueille. Kouluista kannetaan virastoissa pienempää huolta kuin jäähalleista.

Miten makaa Kehä II:n jatko?

Valtuusto äityi talven puolella niin jyrkäksi, että poisti jopa Kehä II:n eteläosan Länsiväylä-Turuntie kiireellisten (vuoteen 2020) teiden listalta. Tämähän oli aivan liikaa Kehä II-porukalle. Vihreiden valtuustokysymys Mankkaan liikenneongelmista käännettiin toivomukseksi Kehä II:n eteläosan kiirehtimisestä. Sanoisin juuri nyt, että paine Kehä II:n jatkon rakentamiseksi on hieman hellittänyt. Kehä II:n jatkon takana on kuitenkin sen verran voimaa ja virkamiesvaltaa, että he eivät hellitä, vaan odottavat asukkaiden herpaantumista.

Metro Helsingistä Espoon eteläosiin

on YTV:n liikennesuunnitelmassa esillä ja aikanaan taas valtuustossakin. Meidän kantamamme tilanne on sellainen, että olemme mukana maksamassa mettoa, mutta mitään emme siitä hyödy. Päin vastoin, metron rakentamisvarat ovat poissa muun Espoon kehittämisestä.

Kalevi Onnela

Kotitalouksien ongelmajätetteitä ja metalliromua keräävien autojen aika- taulu Leppävaaran – Lintuvaaran alueella

Maanantai 9.5.

klo 17.45– 18.05

Majurinkatu/Kirjurinkaturisteys, Perkkää

18.15–18.35

Ruutikellarintien pää, Puustellinmäki

19.15–19.35

Porarinkadun pää, Vallikallio

19.40–20.00

Sininärhentie, K-kaupan piha, Vallikallio

20.05–20.25

Lintuvaarantie 50, K-kaupan piha, Lintuvaara

20.30–20.50

Sotilastorpantien urheilukenttä, Uusimäki

Kuvassa taustalla näkyvä rakennus on yksi Lintuvaaran tien varrella olleista kaupoista, Kuuselan kauppa, jossa aikanaan Tabe Slioorin oli myymälä, kun hän aloitteli karriääriään business-naisena. Paikasta on nykyään jäljellä vain portinpielessä olleet koivut, joista kuvassa näkyy vain lehvästön varjot. Nuorimies on Eero Artman, jonka isoäidin kauppa oli. Eero Artman asuu nykyisin Espoossa aivan Kauniaisten rajalla ja hän osallistuu aktiivisesti asukasjärjestystoimintaan.

Terveisiä kaavatoimikunnalta

Alueellamme on asemakaavoitus eri kaava-alueilla edennyt jo varsin pitkälle. On meidän kaikkien asukkaiden sekä koko Espoon kaupungin edun mukaista, että kaavoitustyöt saadaan valmiiksi, ja sitä kautta alueiden yksityiskohtaisempaa rakentamista päästään alueella toteuttamaan, niin rakennusten, palvelujen kuin liikenteenkin osalta. Rakentamisen lainsäädäntö antaa asukkaille varsin suuren ja vaativan oikeuden osallistua kaavoitustyön valmisteluun ja suunnitteluun. Sekä kaavoituksen luonnokset, että vahvistettavat kaavat on asetettava nähtäville, jotta asukkaat voivat niihin vaikuttaa. Muistutusten määrästä sekä tasosta että niiden toteutuskelpoisuudesta riippuu sitten, että otetaanko muistutukset huomioon

vai ei. Luonnollisesti olisi hyvä, että muistutusten kautta päästäisiin kaikkia tyydyttäviin ratkaisuihin. Jos muistutukset eivät kuitenkaan johda mihinkään, niin voidaan kaavasta aina valittaa. Valituksen voi tehdä joko (tai sekä että) kaupunginvaltuuston tai ympäristöministeriön päätöksistä. (Kts. kaavio 1)

Tämä kaikki tässä taustaksi, kun suunnittelemme seuraavia alueemme kaavoitukseen liittyviä toimenpiteitä. Kerron seuraavassa lyhyesti, mitä eri asemakaava-alueilla on tekeillä, ja minkä suhteen on oltava valppaana. (Toivon, että kaava-alueiden nimet ovat tuttuja. Tähän ei mahtuisi kaikkien kaavaosien karttoja).

Lintumetsä I ja II

Molemmat asemakaavat ovat olleet Kaupunginhallituksessa, Lintumetsä I 15.3.1994 ja Lintumetsä II 29.3. ja tulevat lainmukaisesti nähtäville mahdollisia muistutuksia varten. Lintumetsä II lieenee varsin selvä tapaus. Lintumetsä I:ssä on vielä muutamia varsin oleellisia seikkoja, joihin asukkaiden tulee ottaa kantaa.

Korttelin 50149 koulu

Ehdotamme koulun siirtämistä sitä varten varattuun ja kaavoitettuun koulukortteliin Lintulaakso I kaava-alueella kortteliin 50118. Perusteluna toiminnan keskeisempi sijainti Lintulaakson alueel-

Lintukorpi II

Kaava vahvistettiin 14.2.1992, eli siltä osin asiat ovat kunnossa. Nyt kuitenkin on kaavaan tekeillä heti ensimmäiset muutokset, joka jo sinänsä on tuomittavaa. Kaava-muutoksessa on tavoitteena muuttaa entisen elokuvateatterin tontin kaavamääräyksiä sekä myös vastapäisen tontin rakennusjärjestelyjä. Tavoitteena muutoksen hakijoilla on muuttaa rakennusten käyttötarkoitusta asuin+liike- ja toimistotiloista lähinnä yksistään vuokra-asuntokohteeksi. Kysymys ei ole sinänsä suurista muutoksista; mutta olemme päättäneet huomauttaa asiasta Kaupunginhallitukselle. Ensimmäinen muistutus tehtiin määräajassa 7.3.1994 ja sitä täydennetään 15.4. mennessä.

Asemakaavan vaiheet, kaavio 1

LAATIMINEN

Asemakaavasto laatii tai laadiuttaa asemakaavachduksen

Asiansaisten kuuleminen

Kaupunkisuunnittelu-
lautakunta tekee esityksen

HYVÄKSYMINEN

Kaupunginhallitus asettaa
nähtäväksi, hankkii lausun-
not, esittelee, hyväksyy
vähäiset asemakaavan
muutokset

Moistutusmahdollisuus
Khs:lle (14 vrk)
Valitusmahdollisuus
LO:lle, jos Khs hyväk-
synyt vähäisen asema-
kaavan muutoksen (30 pv)

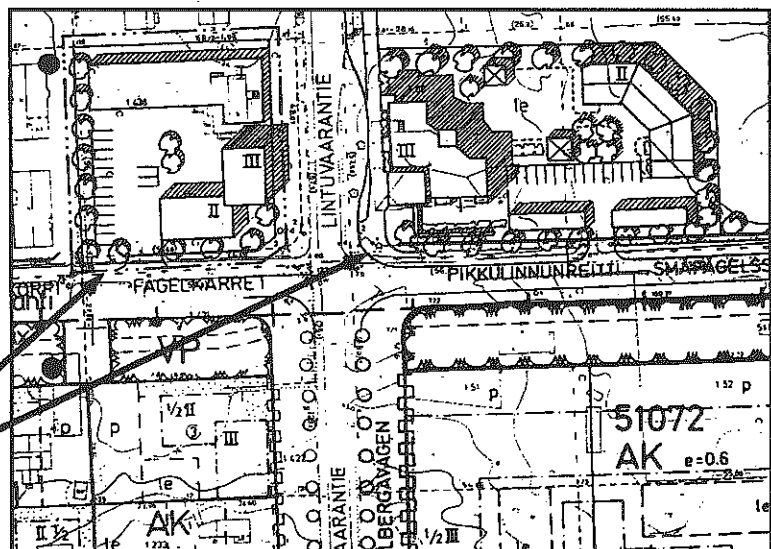
Kaupunginvaltuusto hyväksyy
asemakaavan

Valitusmahdollisuus
Ymp.M:lle (30 pv)
Valitusmahdollisuus
LO:lle, jos asema-
kaavan muutosta ei
tarvite alistaa Ymp.
M:n vahvistettavaksi
(30 pv)

VAHVISTAMINEN

Ympäristöministeriö hankkii
lausunnot, vahvistaa, arkistoi

Valitusmahdollisuus KHO:een
(30pv)

Lintukorpi II

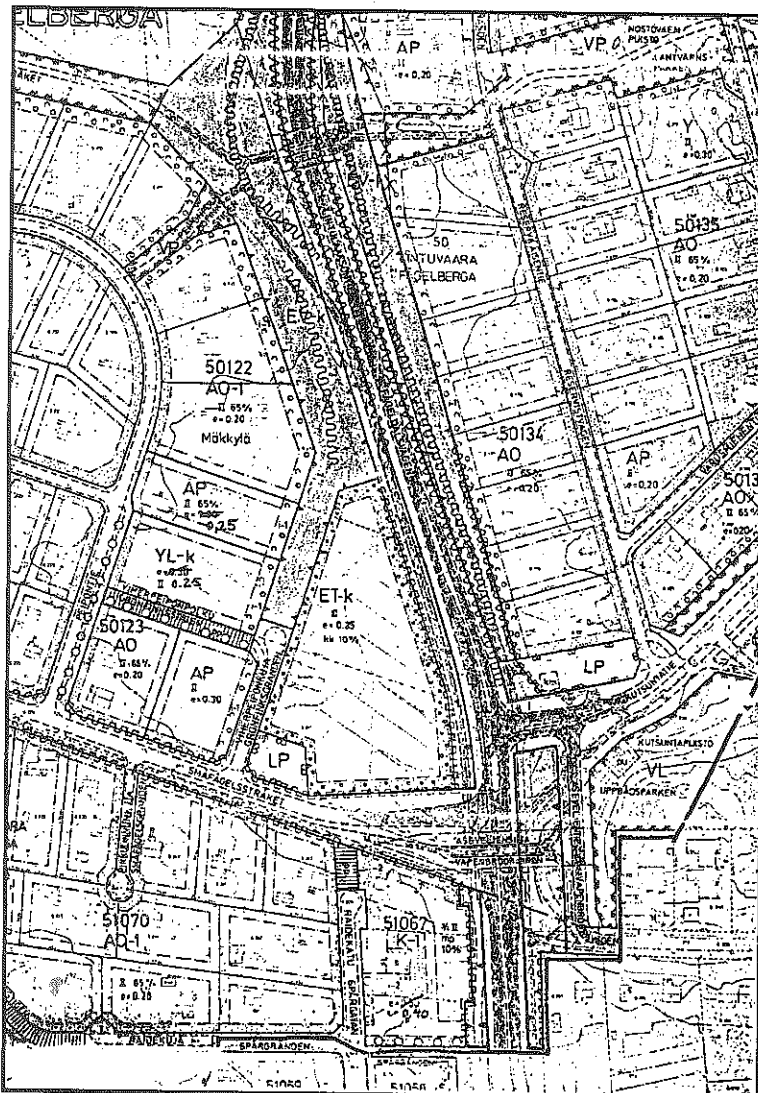
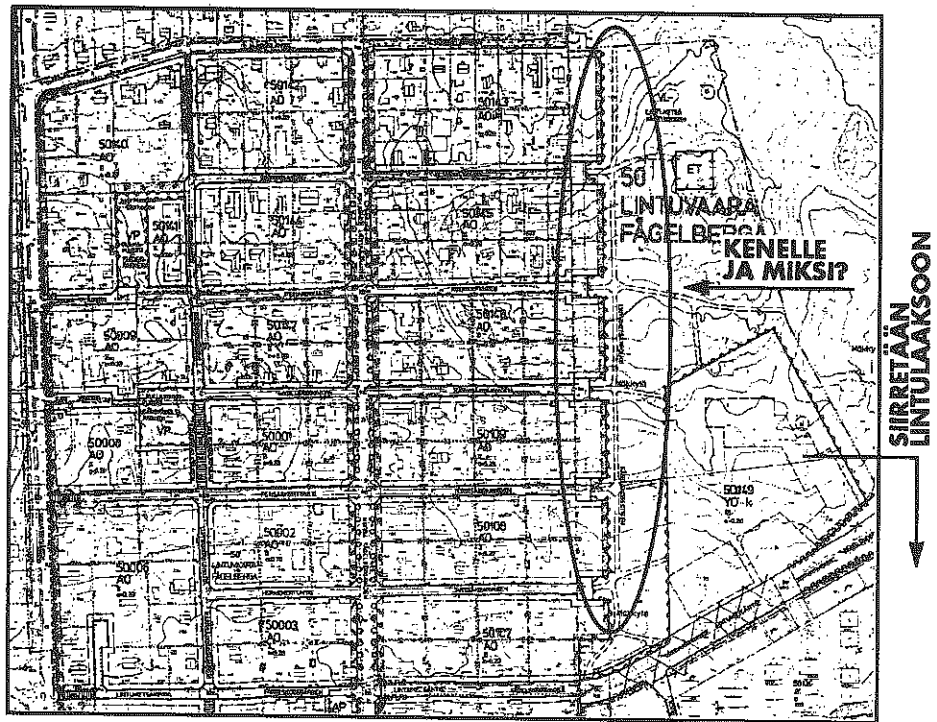
la. Uskomme myös, että koulun sijoittaminen sinne, ei tulisi herättämään vastustusta. Samalla ilmoitamme vastustavamme koulua Lintumetsä I alueella, jolloin sen toteuttaminen pitkittyisi varsin oleellisesti. Muistutus on tehtävä nähtävilläolon aikana.

Lintumetsäntien läpiajo

Aikaisemmissa kaavaluonnoksissa läpiajo on ollut kielletty. Ehdotamme, että läpiajokielletään edelleenkin ja kulku olisi Lintulaakson tien kautta. Muistutus on tehtävä nähtävilläolon aikana.

Itäreunan uudet tontit

Kaava-alueelle on ilmestynyt uusia tontteja Lintumetsän reunaan. Näiden tonttien tarkoituserää emme tiedä. Mielestämme ne eivät sellaisenaan sovi rakennuspaikoiksi korkeajännitelinjan

vaatiman suojavyöhykkeen takia. Jos koko linjaa tämän takia siirretään enemmän metsään päin, niin miksi tällaisia rakennuspaikkoja tulee kehittää anonyymeille omistajille. Muistutus on tehtävä nähtävilläolon aikana.

Lintulaakso I

Kaava oli Kaupunginhallituksessa 15.3.1994 ja joiltakin osin tulee uudelleen esille. Kaavassa hiertää lähinnä joidenkin yksittäisten tonttien erilaiset rakennusoikeudet, joiden perusteita on vaikea ymmärtää. Kaavatoimikunta pyrkii pitämään rakennusoikeudet tasapuolisina ja erityisesti ihmetyttää korttelin 51067 tehokkuuden nosto $e = 0,4$:stä $e = 0,6$:een?

Samoin seuraamme (muistutamme), mitä kaavamääräyksiä ehdotetaan ET-k korttelille, joka on rakennusliikkeen varikkoaluetta. Itse Lintulaakson tie on kaavassa kavennettu normaaliksi kaksisuuntaiseksi kaduksi, jonka reunoilla on huomattavat puistovaraukset. Mielestäni asia on onnistuneesti ratkaistu, kun vielä ottaa huomioon tienvarsitonttien lisärakennusmahdollisuudet kadunvarsille. Entä mitä jos tapahtuisi niin kuin me kaikki pelkäämme, että tietä myöhemmin laajennettaisiin

Jatkuu s. 6...

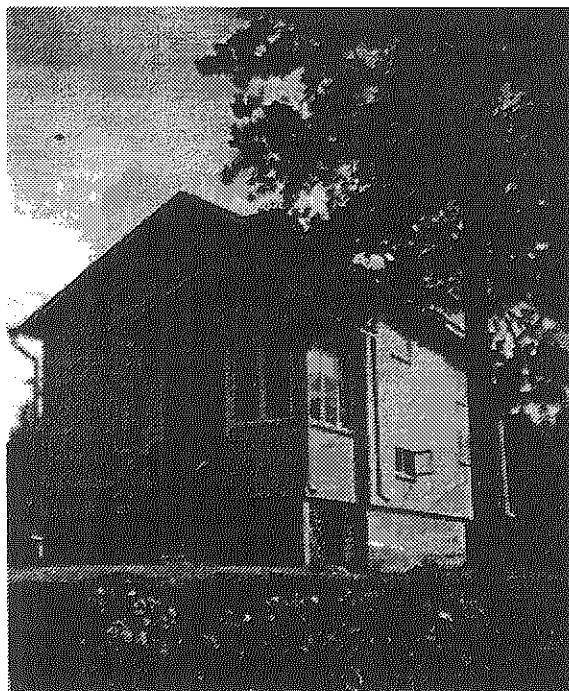
puistovyöhykkeitä hyödyntäen? Johdannossa esittämieni kaavoituksen vahvistamiseen tarvittavien kuntalaisten kuulemisen myötä voimme vastustaa hanketta aika pontevasti, joten en usko, että tien laajentaminen on kovin helppoa. Laajentamisessa on kyse kaavamuutoksesta.

Lintulaakson kaava etenee Kaupunginhallituksesta valtuustoon ja sen jälkeen nähtäville. Esitetyt muistutukset voi esittää nähtävilläolon yhteydessä.

Kaavoituksen seuraaminen

Alussa esitin lyhyesti kaavoituksen liittyviä koukeroita. Omakotiyhdistyksemme kaavoitustoimikunta pyrkii seuraamaan alueen kaavoitusta ja toteuttamaan ainakin tässä esille tuodut asiat. Itse voit tehdä omia muistutuksia kaavoituksesta suoraan tai toimittaa ajatuksistasi tietoja yhdistykselle tai kaavatoimikunnan jäsenille.

Harri Laine, kaavatoimikunnan pj.

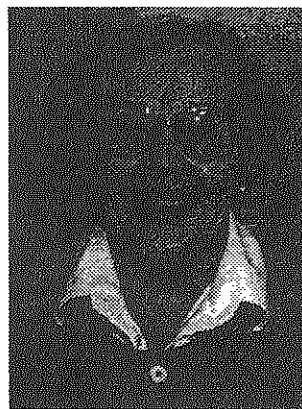
Kankaan talo kesällä 1953

Maalle Lintuvaaraan

Nykyisen Lintuvaaraan muuttajan on vaikea kuvitella seutua lähes puoli vuosisataa sitten. Hämeenkylläntien varrella oli muutama talo, Jääskeläntien kulmauksessa ammui lehmä ja kartanon sarvipäät saattoivat eksyä kasvimaalle kaaleja syömään. Kananmunat haettiin Muna-Maijalta. Elo oli kuin maalla konsanaan, etuineen ja haittoineen.

Hämeenkylläntien varrella asuu vielä alkuperäisasukkaita; Kaija Kangas muutti miehensä Arnen ja kahden lapsensa kanssa kesäkuussa 1949. Läheiset naapurit ovat melkein yhtä vanhoja lintuvaaralaisia, talot valmistuivat muutaman vuoden myöhemmin. Työtä pelkäämättömät teräsmummit asuvat vielä taloja, monesti yksin jääneinä.

– Hämeenkylläntien varrella oli meitä ennen kolme taloa: Salo, Hakala sekä Kemppainen. Muuten alue oli metsää. Kun Leppävaaran kartanon maisteri Kaarlo af Heurlin kertoi nykyisen Muuttolinnunreitän ra-

Yli 80 ikävuotta eivät lannista Kaijaa, seudun puuhanaista.

kentamissuunnitelmista, mieheni Arne oli vähän suruissaan. Me olimme muuttaneet tänne koska hän kaupunkilaisena oli aina halunnut asua maalla, muistelee Kaija. Muuttolinnunreitti, aikaisemmalta nimeltään Suohaukantie, rakennettiin vasta tonttien rakentamisen yhteydessä.

– Hämeenkylläntien varrella olevat tontit olivat rintamamiestontteja ja ostimme omamme jo vuonna -46. Palstat piti rakentaa kymmenen vuoden aikana; jos näin ei käynyt, piti kauppahintaan maksaa puolet sovitusta summasta lisää. Me maksamoimme omastamme noin 58 000 markkaa, mikä vastasi va-

jaan kahden kuukauden bruttopalkkaa. Sotainvalidit saattoivat saada palstansa ilmaiseksi.

– Ensimmäisenä syksynä Arne sai

hankittua jo ensimmäisen puukuorman, joka juuttui kiinni linjanmäelle Hämeenkylläntielle, joka oikeastaan oli polku noihin aikoihin. Seuraavana keväänä rakentamista jatkettiin kaivon kaivamisella. Se, kuten rakennuksen monttakin kaivettiin käsipelillä. Talkoapua tietysti oli ja meillä naisilla riitti työtä talkooväen kestityksessä. Soppaa keitettiin pihalla avotulella.

– Rakensimme vähitellen, kuten tällä alueella yleensäkin. Ensin pikkumökin, jossa olimme kesät ja näin matkaa Helsingistä säästy. Talveksi jouduimme muuttamaan Helsinkiin ja

kovilla pakkasilla ei rakentamisesta tullutkaan mitään. Taloon muuttaessamme ei se ollut valmis; ensin oli pelkät lautalattiat, olohuoneessa ei sitäkään. Yläkerta emme aluksi aikoneet rakentaa lainkaan, koska ei ollut rahaa. Meillä oli lainaa hyvin vähän ja lisää emme saaneet – olisi pitänyt olla enemmän lapsia kuin kaksi, Kaija kertoo. Rakentamisen eteneminen oli paitsi voimista myös tiedosta ja joskus myös pullosta kiinni. Tarvikkeita ei sodan jäljiltä aina ollut saatavissa

kuin lisenssillä ja kun tavaraa haettiin Jätkäsaaren rannasta ei ollut pahitteeksi, jos kaupantekoa oli vilkastuttamassa kirkasta sisältävä pullo.

Vain yksi mies töissä?

Nykyisen kaltaista teiden kunnossapitoa ei vielä noihin aikoihin ollut. Kaija muistelee, kuinka postinjakaja oli epäillyt joskus alkuaikoina, että vain yksi mieskö näiltä kulmilla käy töissä. Aamulla nimittäin tiellä ei ollut kuin yhdet jäljet; linja-autolle lumihangessa taivaltaessaan miehet astuivat aina edellisen tekemiin jälkiin. Koska kunta ei hoitanut aurausta, lapioivat talojen miehet talkoissa töiden jälkeen Hämeenkylläntien Jääskeläntielle asti auki. Nykypäivänä taitaisi moisesta nousta kapina. Hämeenkylläntie päättyi valtion hoidettavaksi 60-luvulla, mutta sitä ennen asukkaat täyttivät tiepohjaa riisuilla ja kivillä sekä kunnostivat muutenkin kapoista polkua oikeaksi tieksi.

Yläkerrat vuokrattiin

Vuosien myötä taloja tuli lisää ja asukasmäärä lisääntyi. Taloissa asui enemmän väkeä kuin nykyisin; yläkerta oli hyvin yleisesti vuokrattu toiselle perheelle, talon omistajaperhe asusti alakertaa. Perheenäidit olivat yleensä kotona lasten ollessa pieniä, mutta monet tekivät nykyisin niin muodikasta etätöitä; ompelukone surisi useammassakin talossa ja essuja, paitoja ym. valmistui nippu toisen-sa jälkeen.

– Ei ompelutyöstä paljoa rahaa saanut, mutta tuloa se oli pienikin tulo, kun rahasta oli puute, selvittää Kaija. Kotitöihin joutuivat naiset käyttämään nykyistä huomattavasti enemmän aikaa, sillä esimerkiksi vesi ja viemäritulivat alueelle 60-luvulla. Sitä ennen vesi haettiin kaivosta, mikäli ei ollut omaa vesijohtoa pihakaivosta. Pyykkiä varten vesi lämmitettiin saunapadassa ja vaatteet pestiin käsin.

Kaupassa käytiin lähes päivittäin, sillä jääkaappeja ei ollut joten ruokavarastoja ei voinut olla. Kesällä maitoja ja muita pilaantuvia ruokia säilytettiin ämpärissä kaivossa. Kaijan kauppareissut suuntautuivat Lintuvaarantiella olleeseen Jousen kauppaan, joko kävellen tai pyörällä. Palvelut olivat alkuaikoina vähissä. Autoja ei 50-luvun alussa juuri ollut, lähin bussipysäkki oli Kirkkalantien kulmassa, mutta sitten kävelymatka lyheni, kun pysäkki saatiin jo Jääskeläntien ja Lintuvaarantien kulmaan.

Posti oli Leppävaarassa, asemalla oli Gustavssonin kauppa. Asutuksen lisääntyessä Hämeenkylläntielle tuli Elannon kauppa 50-luvulla ja 60-

Vappuna 1966 oli tullut hunta

luvulla tulivat Hämevaaran puolelle HOK:in ja Paulakosken kaupat. Oma kirjakauppa Lintuvaarassa oli Peipontielle ja Lintuvaarantien varrella oli useita elintarvikekauppoja. Tuoreet pullat ja leivät saattoi käydä hakemasta Mansikkalan leipomosta, joka sijaitsi Leppävaarassa nykyisen Hippoksen tienoilla. Isommat vaate- ym. ostokset tehtiin Helsingissä, jossa myös käytiin työssä. Kaijakin polki kesäisin pyörällä parin vuoden ajan 50-luvun lopulla Salmisaareen Alkoon töihin.

Harrastuksiin riitti asukkailta aikaa; Lintuvaaran koululla toimivat 60-luvulla oma teatteri ja laulukoulu. Oma kansakoulukaan ei ole ollut aina itsessään selvyys – se rakennettiin 50-luvun puolivälissä. Sitä ennen lapset kävelivät nykyisen Veräjapellon koulun tienoilla olleelle koululle. Eikä koulukyydeistä ollut puhuttakaan noihin aikoihin.

Lintuvaaran etuna uudelle asukkaalle on nykyisinkin se, että naapurit tunetaan ja Kaija kertoo, että yhteydenpitoa on ollut alusta alkaen.

– Olen vanhimmosta päästä näillä kulmin ja vahat asukkaat alkavat käydä vähiin; enää ei saa edes marjapussiporukkaa kasaan, mitä minä suuresti suren, kertoo Kaija ja nauraa iloisesti perään.

Maija-Liisa Saksa

Onko asukasyhdistykseen kuulumisesta mitään hyötyä?

Tämä on kutsu! Niille, jotka ovat jo jäseniä Lintuvaaran Omakotiyhdistyksessä, tämä on kutsu tulla aktiivisesti mukaan kehittämään asumisviihtyvyyttämme.

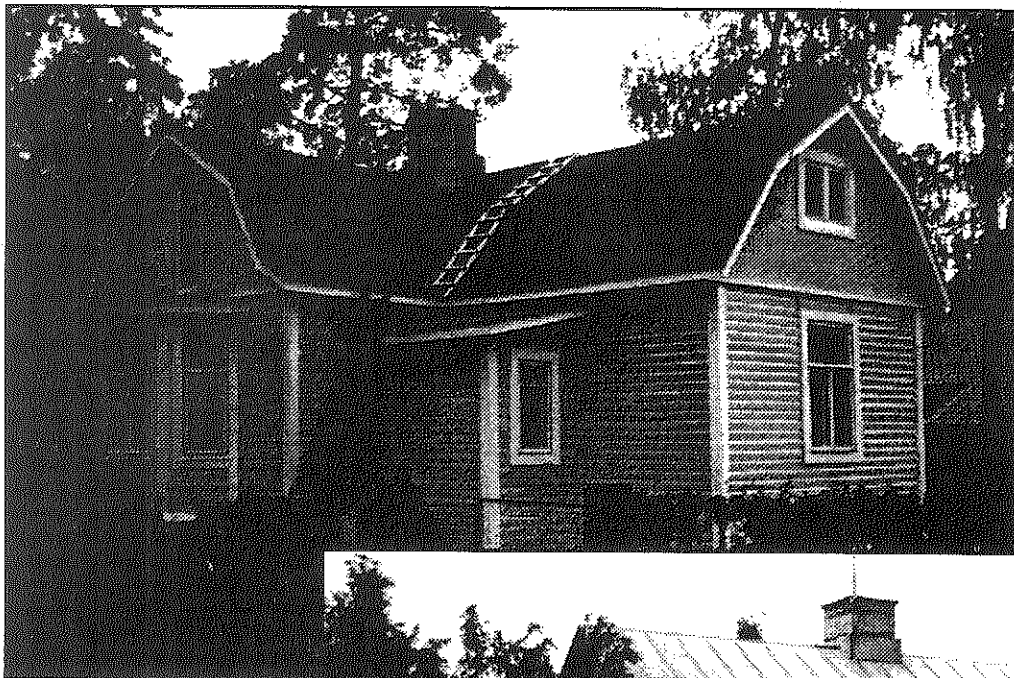
Kunnan päättäjissä on selvästi nykyisin aikaisempaa enemmän tahtoa ja valmiutta kuunnella asukkaiden mielipiteitä ja toivomuksia mm. kaavoitusasioissa. Nyt kun syrjäkyläksi mielletty asuinalueemme kasvaa kohinalla ja päivittäin on havaittavissa ennennäkemättömiä muutoksia, olisi erityisen tärkeää, että joukkomme olisi mahdollisimman suuri ja ponnekas. Tämä lisäisi mahdollisuuksiamme saada äänemme kuuluviin, sillä meillä on myös edustaja Suur-Leppävaaran alueen alueneuvostossa.

Tämä on myös kutsu niille, jotka eivät vielä ole yhdistyksen jäsenenä. Liitytkää yhdistykseen lisäämään painoarvoamme. Tämä vuosi on erittäin sopiva tähän tarkoitukseen, sillä kuluva vuosi on kotiseututyön 100-vuotisjuhlavuosi. Ympäri maata järjestetään kuluvan vuoden aikana noin 1600 eri tilaisuutta tämän teeman ympäriltä. Pääjuhla on 17.–19.6. Lohjalla, missä on runsaasti monipuolista ohjelmaa golf-kilpailuista ja erilaisista retkistä kotiseututyötä kuvaaviin näyttelyihin ja erilaisiin taide- ja musiikkiesityksiin, kaikkea mitä kuvitella saattaa!

Omakotiyhdistyksen jäsenmaksu on vain 35,- markkaa/talous. Rahasumma on niin pieni, että jo pelkästään eri liikkeiden asukasyhdistyksen jäsenille myöntämät alennukset kattavat tämän menoeran. Lisäksi yhdistys järjestää erilaisia kursseja ja tiedotustilaisuuksia, joista on sekä hyötyä että huvia. Ensi kevääksi on mm. suunniteltu ammattilaisen kutsumista näyttämään oikein kädestä pitäen, kuinka vanhat omenapuut ja marjapensaat pitäisi leikata, jotta niistä taas tulisi satoisia ja puutarhan kaunistuksia.

Tämän lehden välissä on pankkisiirtolomake. Toivomme, että jokaisessa taloudessa otettaisiin tilaisuudesta vaarin ja liityttäisiin joukkoomme – ei vain tuomalla tätä pientä rahallista panostusta – vaan myös tulemalla mukaan esim. eri toimikuntiin tekemään työtä asuinalueemme kehittämiseksi viihtyisäksi ja toimivaksi yhdyskunnaksi. Yhteistyö on voimaa!

Arja Pihlajisto, Lintusen päätoimittaja

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksellä on meneillään Lintuvaaran alueen talojen kuvatallennus. Viereinen talo on osoitteessa Lintumetsänpiha 4 ja edustaa vanhaa huvila-asutusta.

Kuvan talo on Jääskeläntie 37:ssä ja on peräisin 50-luvun alusta, jolloin nk. rintamamiestontit asutettiin.

JÄSENASIAA

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen jäsenet saavat alennuksia mm. seuraavista liikkeistä:

Ajankohtaisia puutarhatarvikkeita ja aineita

- Puutarha-Maxi antaa 10 % alennuksen taimista ja työkaluista, 5 % koneista ja kompostoreista. Multa ja lannoitteennoitteet ovat normaalihintaisia.

- Vapo on luvannut 10 m³ multakuormasta Fiskarsin pistolapion, jos tilaus tehdään huhtikuun loppuun mennessä.

- Myös Suomen Vihertaito Oy (puh. 897 547 tai 897 385) myy multaa; joko sellaisenaan tai valmiiksi kalkittuna, lannoitettuna tai kalkittuna + lannoitettuna.

Jäsenhinnat 6, 10, 18 ja 38 m³-kuormille ovat: kalkittuna 119,- / 102,- / 88,- ja 80,-/m³
kalkittuna + lannoitettuna: 127,- / 110,- / 96,- ja 88,-/m³.

Tarjous on voimassa tilauksille (myös ennakkotilaus tulee kysymykseen), jotka tehdään viimeistään 6.5.94. Toimittaja haluaa saada nämä tilaukset pois sen ruuhkan alta, jota he odottavat toukokuun lopulla, kun

arvonlisävero, joka tulee myös tälle alalle, astuu voimaan 1.6.94. Siis pitääkö kiirettä!

- Ja viimeksi muistutus. Kuten tarkkaavainen lukija huomasi, viimeisessä Espoon Omakotilehden numerossa - 2/94 Huhtikuu - oli ilmoitus lämmitysöljyn saamisesta jäsenhintaan. Tämä koskee meitäkin, sillä onhan Lintuvaaran Omakotiyhdistys EOK:n jäsen. Käyttäkääpä hyväksenne tarjousta!

Lintuvaaran-Leppävaaran vanha läpikulkutie

Kävin joulukuun puolenvälin paikkeilla metsäkävelyllä ja suuntasin kulkuni alueelle, jossa tiesin olevan jäänteiden vanhasta asuinalueemme kautta kulkeneesta kärrytiestä. Sitä tietä on aikoinaan käytetty kuljettaessa Hämeenkylyn puolelta meren rantaan.

Nykyinen tie, Hämeenkylläntie Hämevaarasta Lintuvaaraan noudattaa – levennyksen, oikaisun ja kestopäällystyksen jälkeen – pääasiassa sitä samaa linjausta, missä ennen oli vanha kärrytie.

Tästä vanhasta kärrytiestä on vielä yksi mutka muistona. Sen löytää Espoon ja Vantaan kaupunkien rajalta, Hämeenkylläntien oikaisukohdasta. Alkaen Espoon puolelta laskevan mäen harjalta se päättyy Vantaan puolelle Hämeenkylläntien ja Viisari tien risteykseen.

Vanha tieosuus on laskusuuntainen, kaa-reva ja vajaa 100 m pitkä. Siinä on paikoin tien molemmilla puolilla vielä nähtävissä selvät ojakaivannot – ainakin alapuoliselta osaltaan. Myöskin tien alapuolisella osalla olevan notkelman kohdalla on näkyvissä matala vallitus tiepinnan korottamiseksi. Kärrynpyörien painamia jälkiä tuskin löytää, niin on maa kohonnut. Vetojuhdan, hevosten kavioiden painama ura on tien keskellä selvästi nähtävissä.

Tämä sivuun jäänyt ja käyttämättömänä ollut tienpätkä ei ehkä pysty enää paljoa-

kaan kertomaan menneen ajan elämästä ja sen ajan tarpeita palveleista kuljetuksista. Kehityksen myötä tämä tieosuus on jäänyt tarpeettomaksi ja maatonut. Se on kuitenkin ollut osa pidempää tielinjaa. Yhdistyksellä on siitä muutamia valokuvia.

Bemböle-Vantaa vanhalta yhdystieltä, Hämeenkylyn kohdalla, lähtee kahdesta kohtaa sorapäällysteiset tiet etelään, Leppävaaraan päin. Ne yhtyvät juuri ennen Porintietä Jupperiin johtavaa uutta tietä. Näin yhdistyneenä tie ylittää tasoristeyksenä mainitun Jupperiin, Laaksolahteen ja Järvenperään johtavan tien ja tulee nykyiseen Hämevaaraan ja paikallē, jota edellä on muistona esitetty.

Mitä on ajassa tapahtunut, kun tienreko on jäänyt kesken silloin ennen? Tielinjaus on ilmeisesti ollut yhdystienä pohjoisuun-

nasta etelään, meren rantaan, Laajalah-teen, satamaan, jonka laiturirakenteen jäännöksiä oli vielä 1950-luvulla nähtävissä.

Vielä muistikuva tästä vanhasta tiestä. Oli kesä 1945. Nykyisen Lintuvaaran koulun kohdalla olevalta mäeltä pohjoiseen (Hämevaaraa ei vielä silloin ollut). Luonnossa näkyi selvä linjanavaus kunnan rajalle saakka. Maapohja oli muuten koskematon, kärrytie vain mutkitteli kivien ja kumpareiden lomitse etelään Lintuvaaran-Leppävaaran suuntaan. Nyt tämä tielinja, Hämeenkylläntie, on kokonaan – ainakin Espoon puolella – rakennettu nykyajan tarpeita vastaavaksi tieksi. Vanhasta tiestä on maastossa vain yksi vaikuttava muisto jäljellä.

Aarne Aug. Nilsson

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n johtokunta 1994

Hannu Lehtonen	puheenjohtaja	Peukaloisenpolku 3 A	puh. 516 337
Sirkka Häggqvist		Päivälinnuntie 4	puh. 541 394
Tuila Huomo	sihteeri	Lintuvaarantie 67	puh. 547 1340
Marja-Leena Karhula	varapuheenjohtaja	Jääskeläntie 24	puh. 542 990
Paavo Kinnunen		Punarinnantie 4	puh. 541 043
Marita Kivikoski		Krenatöörantie 9 A	puh. 546 863
Leena Laine	jäsenkirjuri	Sinirinnantie 9-11 A	puh. 543 629
Kalevi Onnela		Pensaskertuntie 1 B	puh. 547 1480
Arja Pihlajisto		Hämeenkylläntie 29 B	puh. 544 502
Hannu Räsänen		Sininärhentie 2	puh. 519 260
Raimo Salminen	talouden/rahastonhoitaja	Keltasirkuntie 14	puh. 543 630

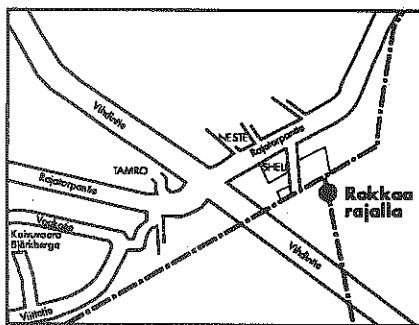
Lintuvaara Espoon kartalle Rokkaa rajalla

Helsingin, Espoon ja Vantaan kaupunginjohtajat ja kansalaiset kohtaavat tiistaina 3.5.1994 klo 12 kaupunkien yhteisessä rajamaastossa Rajatorpassa

Mukana
Pirjo Ala-Kapee
Pekka Löyttyniemi
Kari Rahkamo

Ohjelmassa mm.

- viesti kaupunginjohtajille
- rajannäyttö
- koululaisten esityksiä
- hernerokkaa

*Onnea on se,
että meillä on kylliksi;
epäterveellistä on
omistaa liikaa.
Se pätee kaikkeen,
mutta varsinkin rahaan.*

Laotse

Nyt on otollisin aika tutustua Villa Elfviin ja sen toimintaan

Laajalahden luonnonsuojelun alueen pohjoisreunassa on Villa Elfvikin Luontotalo. Arkkitehti Mauritz Gripenberg suunnitteli Villa Elfvikin 1904 vapaaherratar Elvira Standertskjöldin kodiksi. Rakennus on englantilaisvaikutteista jugendia ja rakennushistoriallisesti arvokas. Standertskjöldien kuoltua Espoon kaupunki osti rakennuksen monien välivaiheitten jälkeen ja saneerasi sen taidokkaasti 1989–1991.

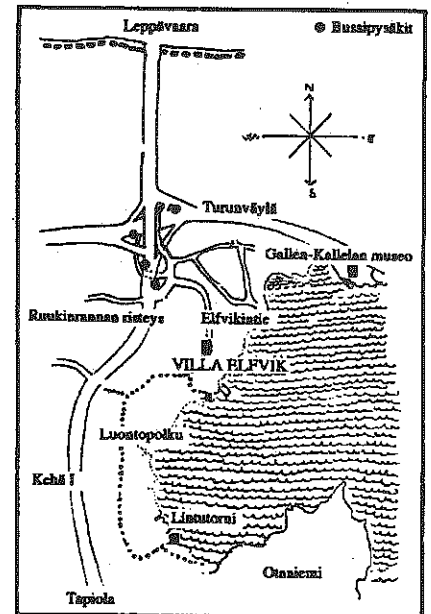
Villa Elfvik on avoinna yleisölle lähes vuoden jokaisena päivänä. Talossa on Espoon luonnon arvokkaimmista ominaispiirteistä, lehdöistä, saaristosta, lintuvesistä ja Nuuksion järviylängöstä kertova yleisnäyttely "Eläköön Espoo" diaohjelmineen. Vaihtuvat näyttelyt esittelevät kuu-kauden, parin välein jotakin ympäristö- tai luontoaihetta. Rakennuksen yläkerrassa on kirjasto, jossa voi perehtyä viimeisimpään ympäristötietoon Espoossa.

Villa Elfvikissä on viikonloppuisin myös Uudenmaan Marttojen kahvila.

Villa Elfvikissä toimii luontokoulu, jonne espoolaiset koululuokat voivat tulla päiväksi itse tutkimaan ympäristöä. Koulujen ja päiväkotien ympäristökasvatusta tuetaan mm. järjestämällä niiden henkilökunnalle erilaisia kursseja.

Villa Elfvikin pihalta lähtee 700 metrin pituinen luontopolku, jota pitkin voi kulkea pyörätuolillakin. Luontopolun lintutorniinkin pääsee pyörätuolilla. Luontopolun varrella on kunnostettu venevaja, joka on Laajalahden linnuista kertova opastuspaikka. Kolmisen kilometriä pitkä Laajalahden luontopolku Otaniemeen on tavallinen luontopolku lintutorneineen.

Laajalahden luonnonsuojelualue on Etelä-Suomen parhaita lintuvesiä. Se on rauhoitettu turvaamaan lintujen pesimis- ja levähdyspaikkoja, ja siksi Laajalahden rannalla kuljettaessa on pysyteltävä poluilla, eikä kasveja ja eläimiä saa vahingoittaa. Lisätietoja luonnonsuojelualueesta saa metsähallituksesta puh. 857 841.

Kulkuneuvot

Juna: Leppävaaran asema + 25 min kävely
Bussit: Kehä I:llä 17, 101, 108, 206, 510, 512, Turunväylällä 212, 213
Auto: Kehä I, Ruukinrannantie, opaste Elfvikintielle, jonka varrella P-paikka

VILLA ELFVIKIN LUONTOTALO
Elfvikintie 4, 02600 Espoo
Puh. 515 288

Aukioloajat

Talviaikaan:
1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.
ma–pe klo 9–14, la suljettu
su klo 11–16, opas
Kesäaikaan:
1.4.–30.9. ma–pe klo 9–16,
la–su klo 11–16, opas

Villa Elfvikin oman toiminnan ohella tiloja voidaan vuokrata kokous- ja juhla-käyttöön.

Ympäristökeskus on luvannut tämän kevään/kesän aikana kartoittaa Kehä II:n linjauksen alle jäävän kasviston.

Saalistavat pedot kuriin!

Hyvät lintuvaaralaiset! Kevät on on jo täällä ja kesä hyvää vauhtia tulossa, mikä näkyy ja kuuluu pesänrakennuspuuhissa olevien pikkulintujen touhuissa.

Kevät tuntuu myös nenässä pistävänä kissanvirtsan hajuna talojen seinustoilla ja näkyy saalistavien kotikissojen muodossa. Lintuvaara on pikkuhiljaa muuttumassa "Kissavaaraksi". Onko koko talven talven ruokittu pikkulintuja vain, jotta seudun kissoilla olisi mahdollisimman helppo saalistaa lintulaudan alla? Millä pesivät pikkulinnut puolustautuu kun pöntön lentoaukosta työntyy pikku kisuntassu kera kynsien?

Veto-ojissa uiskentelevien pullasorsien pesissä olevat poikaset ovat yhtä helppoja saaliita kotimissukoille, kun eivät ymmärrä tai osaa paeta huvikseen saalistavaa kissimirriä.

Pitäkää hyvät ihmiset kotikissunne omissa nurkissanne, ettei tarvitse ryhtyä kissan vihaajaksi teidän takianne?

Täytynee ryhtyä lintujen puolustajaksi – Lintuvaarassa kun asutaan, koska kissojen omistajat ei asiasta tunnu piittaavan. Vieraalla tontilla liikkuvat katit ovat kuulemma vapaata ristää, joten lienee kai syytä ruveta pikkulintujen asian ajajaksi, kun kissojen omistajat eivät noudata lakeja, vaan antavat näiden pesien ryöstäjien liikkua vapaana toisten tonteilla.

Kotikissojen (toistaiseksi?) ja lintujen ystävä

Koirien puolesta

Erityisesti näin keväällä alkavat kii-vaat koira- ja kakkakeskustelut. Mielestäni siinä usein haukutaan väärää "puuta". Arvostelu tulisi kohdistaa vain isäntään tai emäntään ja vain joihinkin tapauksiin. Tässä aiheessa tapahtuu asian yleistämistä: "Koirat paskantavat minun portilleni, postilaatikon viereen!".

Koiranomistajien kannalta on ikävä asia, että joidenkin ajettelemattomien ulkoiluttajien ansiosta koko koirakansa mollataan. Siinä kaikki kakasta tällä erää.

Koira merkitsee omistajalleen ja perheelleen paljon. Se on kiltti ja sen tavat tunnetaan hyvin. On kuitenkin paljon ihmisiä, joilla on koiraa kohtaan voimakas pelko, vastenmielisyys tai allergia. Joitakin on koiraa pienessä purrut jne. Yleensä tämä kielteinen asenne siirtyy esim. äidiltä lapsille.

Kun joku pieni kaveri kohtaa irrallaan jolkuttavan koiran, joka tulee kohti tarkoituksenaan vaikkapa vain nuolaista, on se tällaisesta kaverista karmea tilanne. Nämä ihmiset tulee ottaa huomioon. Kun lapsi pelkää, se on todellista. Hän ei pysty lukemaan koiran ilmeestä, että se on kiltti ja hyvän- tahtoinen. Näitä tilanteita ei voi kuitata sillä, että se oli typerän äidin hysteerin kakara.

Koiraa pidetään usein irrallaan, koska oletetaan sen olevan hallinnassa. Kuitenkin harvoin tapaa sellaisia koiria, jotka pysähtyvät käskystä. Jos koirat näkevät jotakin mielenkiintoista, menevät ne katsomaan helvetinmoisesta huudosta huolimatta.

Nyt pääsin siihen asiaan, joka tätä kirjoittaessa alusta alkaen on ollut mielessä. Nimittäin kevät on siinä vaiheessa, että nisäkkäät ja linnut alkavat lisääntyä. Esim. tällä hetkellä (huhtikuun alku, toim. huom.) jäniksillä ja rusakoilla on poikaset (hanki- aiset). Ne lymyilevät pesässään ja siitä voi kulkea melko läheltä niin, että emo ei lähde liikkeelle. Tällainen pesä voi olla ojan varressa, mistä kuljetaan noin parin kolmen metrin päästä ohi.

Kun irrallaan oleva koira haistaa – vainua – tämän pesän, se menee katsomaan mitä siellä on, ja silloin emo lähtee. Jos pesässä on vastasyntyneet poikaset, ne paleltuvat hengiltä.

Samoin on jonkin ajan kuluttua lintujen kohdalla, jolloin emon poistuttua, poikaset ovat lokkien, varisten, kissojen ja irrallaan juoksevien koirien ruokaa. Lintuvaarassa on paljon avo-ojia ja niiden varsilla pesii puolisuikeltajia. Niistä suurin osa on sinisorsia, mutta on runsaasti muitakin maassa pesiviä lintulajeja. Niilläkään ei ole tietoa ja ymmärrystä siitä, että haistelemaan tuleva koira on erittäin kiltti.

Kuten aikaisemmin totesin, kysymys on vain muutamasta koiranomistajasta, mutta he keräävät huonoa mainetta kaikille koiraihmisille. Jos lukija ei välitä näistä asioista, niin ehdotan seuraavaksi, että kirjoitetaan lappu koiran kylkeen: "Tämä ei tee pahaa karpäsellekään" ja opetetaan sorsat ja jänikset lukemaan.

Antakaa armoa

Lintuvaaran idylli?

Eräs tunnettu peruslintuvaaralainen kertoi taannoin, että vielä kymmenen- kaksikymmentä vuotta sitten ympäristösuunnittelijat, miljööasiantuntijat ja puutarhahaihimiset kävivät ihastelemassa Lintuvaaran idylliä. Mitä idylliä, jään miettimään.

Idylliä eivät mielestäni ole autonraa- dot takapihoilla, eivät liioin rakennus- jätteet etupihoilla. Peltihökkelit tontin täytteenä, sekalaiset romppeet siellä täällä. Hoitamattomat pihat ylipäättään.

Olemme saaneet aintulaatuisen mil- jöön elääksemme. Hoitakaamme sitä niin, ettei meidän tarvitse häpeillä kertoa asuinkylästämme, eikä sulkea silmiämme siellä liikkuessamme.

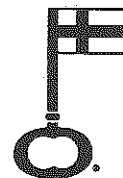
Omakotiyhdistyksen siivoustalkoot lähestyvät. Ne jäävät helposti rutiinin- omaiseksi roskien keräilyksi teiden varsilta. Alkäämme unohtako omaa pihapiiriämme! Rohjetkaamme pyytää talkoapua, elleimme yksin selviä pihapiirimme siistimisestä.

Haasteita itsellekin

Valmistusta
yli 55 vuotta

TOPI KEITTIÖT

Suomen
kolmanneksi
suurin
kalustevalmistaja!

Topi mallisto on uudistunut. Diana, Kreivi ja Paroni jo nyt suosituimmat

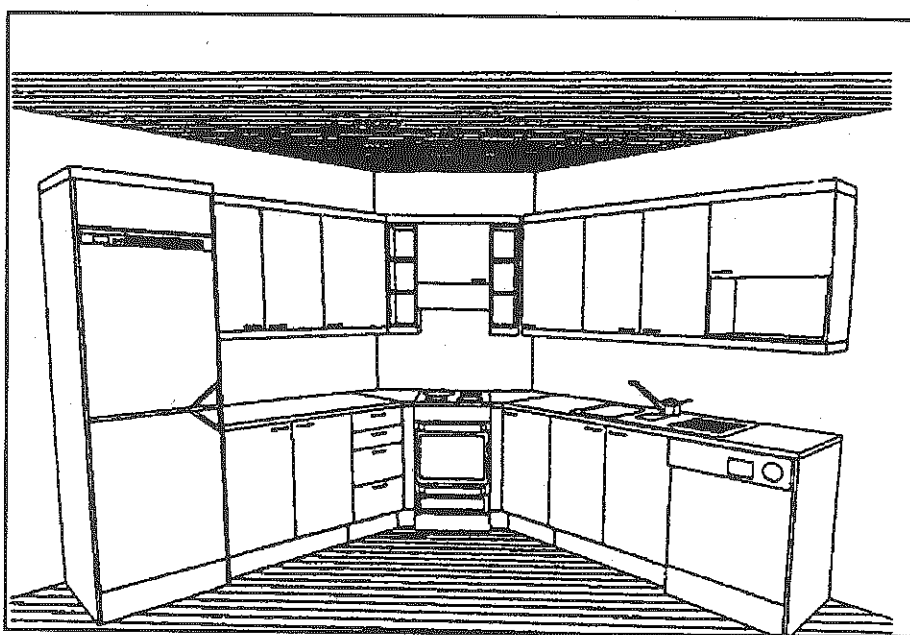
Suunniteletko keittiö-
remonttia ennen kesää?
Valmistuuko uusi talosi
ennen kesää?
Onko rakentaminen jo
aloitettu?

Jos näin on, on jo kiire
toimia!
Tule meille, suunnittelem-
me yhdessä. Ota pohjapii-
rustus tai mitat mukaan!

Esim. kuvan keittiö Diana
(MDF maalattu ovi)

vain 9 500,-
(ilman koneita ja allasta,
sis. lvv 22 % ja rahdin)

**Soita tai tule
myymäläämme!**

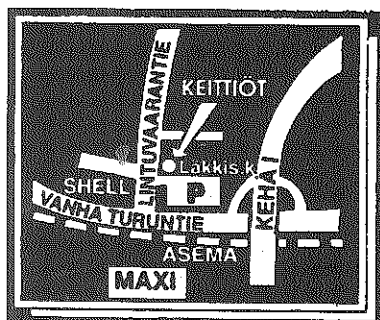
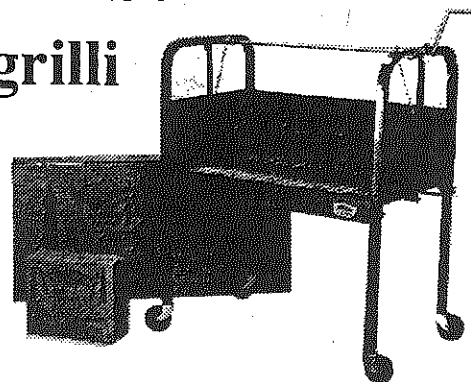
Kevättarjous!

Mahtava ulkogrilli

Rajoitettu poistoera

290,-

(Ovh 1.150,-)

TOPI KEITTIÖT

Oy JOLLY HOME Ab

Läkkisepänkuja 2, 02600 Espoo (Leppävaara)
Puh.+ Fax 90-512 2808
Ma-Pe 10-17, La 10-13

Toimipisteemme on tehnyt jo lähes
4000 remonttia Suur-Helsingin alueella